

Ressò

març 18

**“Al final del camí em diran: ‘Has viscut? Has estimat?’
I jo, sense dir res, obriré el cor ple de noms”**

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

La calidesa de la llum

Per poc que ens n'adonem, des de Nadal, els dies són cada vegada una mica més llargs. Personalment ho noto més a la tarda, quan costa més que les tenebres envaeixin els carrers. És cert que el nostre món contemporani ens ofereix múltiples recursos perquè la foscor no inundi el nostre treball quotidià.

Encara que sigui negra nit, fins i tot de matinada, només fer l'esforç d'allargar la mà per tocar l'interruptor, fa que la negror quedi transformada radicalment. Amb tot, la calidesa de la llum natural no té res a veure amb la que ens ofereix aquella que generem els éssers humans de múltiples maneres.

«Jo sóc la llum del món. El qui em segueix no caminarà a les fosques, sinó que tindrà la llum de la vida» (Jn 8,12). «Mentre sóc al món, sóc la llum del món» (Jn 9,5). «Jo, que sóc la llum, he vingut al món perquè ningú dels qui creuen en mi no es quedi en la foscor» (Jn 12,42). «La llum resplendeix en la foscor, i la foscor no ha pogut ofegar-la» (Jn 1,5). «Existia el qui és la llum veritable, el qui ve al món i il·lumina tots els homes» (Jn 1,9). Aquestes són algunes de les frases que l'evangelista Joan utilitza per parlar de Jesús. Aquesta imatge pot quedar-nos una mica llunyana ja que pren tota la seva força quan experimentem de prop el contrast entre llum i tenebres, entre llum i foscor. Experimento que Jesús és més proper a la imatge de la llum natural, ja que la calidesa que ella emana és traduïda en la calidesa amb què Jesús està a prop dels altres, de tots els altres, tot i preferint estar més a prop d'aquells que la societat deixa de banda.

«Però els qui viuen d'acord amb la veritat s'acosten a la llum perquè es vegin les seves obres, ja que les fan segons Déu» (Jn 3,21). Nosaltres volem viure a l'emparedat d'aquesta llum de Jesús, al recer de la calidesa de la seva llum. I ho volem viure per ser emparedat i recer d'aquesta calidesa allà on ens trobem.

Enric Termes

© Vida Creixent
C/València 218, 1r 2a Esquerra, Barcelona
08011 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org
Secretaria: Tardes d'17:00 a 19:00 h

Text de la fotografia de portada: "Al final del camí em diran: 'Has viscut? Has estimat?'
I jo, sense dir res, obriré el cor ple de noms"

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracín

L'ideari de Pere Casaldàliga, en 25 frases

Recollim fragments de les seves reflexions més interessants (diari ARA)

- “Si no hi ha causes grans la vida no té sentit”
- “La paraula ‘radicalitat’ prové d’arrel’, i jo, com més va, amb més força sento les meves arrels”
- “El fet de ser català m’ha tornat més sensible al problema de la llengua i la identitat dels indis i m’ha ajudat a no caure en l’imperialisme cultural”
- “El consumisme està consumint les persones”
- “Un poble només és lliure quan és independent, autònom, sobirà”.
- “El capitalisme per definició és lucre acumulat, és privilegi del capital, és exclusió de la majoria”
- “El gran atemptat diari és la fam al món”
- “La major part de la humanitat, avui dia, sobreviu en comptes de viure”.
- “On no hi ha llibertat no hi pot haver justícia”
- “Sigueu lúcids. Sigueu fermes. Estigueu units. Responeu a la persecució amb esperança. Responeu a la por amb unió”
- “El que dono és el que em fa, no el que tinc. Quan més dono, més tinc perquè soc més. Quan més tinc i dono menys, tinc menys perquè soc menys”
- “Els valents són aquells que vencen la molta o poca por que tenen”
- “En amor, en fe i en revolució no és possible la neutralitat”
- “L’expressió ‘no violència’ no ha de ser sinònim de passivitat”
- “Si veus infelicitat, és difícil sentir-te plenament feliç, però si mires de ser solidari i senzill, hi ha una mena de felicitat de fons que es manté”
- “La causa indígena m’ha fet més català. Les tribus prohibides m’han ajudat a retrobar la meua sempre maltractada tribu”
- “Només aquell qui s’aventura es pot equivocar”
- “Em sembla que la vellesa és una espècie de sagrament. Tot i que perds oïda, hi sents més, perquè escoltes la vida, no els sorolls... I compares, saps relativitzar més. A la llum de la mort, la vida adquireix un pes específic, més definitiu”
- “La lluita per la terra ha estat la lluita llatinoamericana. Tota acumulació suposa exclusió”
- “Jo soc jo i les meves causes, i les meves causes valen més que la meua vida”
- “No acceptem la fatalitat del sistema capitalista neoliberal que ens imposen, que redueix la vida a un mercat”
- “La ciència, la tècnica, el progrés només són dignes del nostre pensament i les nostres mans si ens humanitzen més”
- “La tasca primordial i comuna d’humanitzar la humanitat es fa practicant la proximitat”.
- “No n’hi ha prou amb ser creient, també s’ha de ser creïble”
- “Al final del camí em diran: ‘Has viscut? Has estimat?’ I jo, sense dir res, obriré el cor ple de noms”

“La paraula del Senyor és una ajuda indispensable per no perdre’s”

Audiència General 31 de gener 2018

La Santa Missa

8. Litúrgia de la Paraula: I. Diàleg entre Déu i el seu poble

Estimats germans i germanes, bon dia! Seguim avui les catequesis sobre la Santa Missa. Després d’haver-nos detingut en els ritus d’introducció, considerem ara la Litúrgia de la Paraula, que és una part important perquè ens reunim realment per escoltar el que Déu ha fet i que encara vol fer per nosaltres. És una experiència que es fa “en directe” i no d’oides, perquè «quan a l’Església es llegeix la sagrada Escripura, Déu mateix parla al seu poble i Crist, present en la paraula, anuncia l’Evangeli» (Instrucció General del Missal Romà, 29; cfr. Const. Sacrosanctum Concilium, 7; 33). I quantes vegades, mentre es llegeix la Paraula de Déu, es comenta: “Mira allò..., mira aquella..., mira el barret que porta aquella: és ridícul...”. I es comencen a fer comentaris. Oi que sí? S’han de fer comentaris mentre es llegeix la Paraula de Déu? [responen: “No!”]. No, perquè si tu fas xerrameca amb la gent no escoltes la Paraula de Déu. Quan es llegeix la Paraula de Déu en la Bíblia – la primera Lectura, la segona, el Salm responsorial i l’Evangeli – hem d’escoltar, obrir el cor, perquè és Déu mateix qui ens parla i no pensar en altres coses o parlar d’al-

tres coses. Ho heu entès?... Us explicaré el que passa en aquesta Litúrgia de la Paraula.

Les pàgines de la Bíblia deixen de ser un escrit per convertir-se en paraula viva, pronunciada per Déu. És Déu qui, mitjançant la persona que llegeix, ens parla i interpel·la a nosaltres que escoltem amb fe. L’Esperit «que va parlar per mitjà dels profetes» (Credo) i va inspirar els autors sagrats, fa que «la paraula de Déu faci realment en els cors el que escoltem amb les orelles» (Leccionari, Introd., 9). Però per escoltar la Paraula de Déu cal tenir també el cor obert per rebre les paraules en el cor. Déu parla i nosaltres l’escoltem, per dur després a la pràctica el que hem escoltat. És molt important escoltar. Algunes vegades potser no ho entenem bé perquè hi ha algunes lectures una mica difícils. Però Déu ens diu el mateix d’una altra manera. [Cal estar] en silenci i escoltar la Paraula de Déu. No oblideu això. A Missa, quan comencen les lectures, escoltem la Paraula de Déu.

Necessitem escoltar-lo! De fet és una qüestió vital, com ens ho recorda bé l’expressió incisiva que «l’home no viu només de pa, sinó de tota paraula que ve de la boca de Déu» (Mt 4,4). La vida que ens dona la Paraula de Déu. En aquest sentit, parlem de la Litúrgia de la Paraula com de la “taula” que el Senyor prepara per alimentar la nostra vida

Panoràmica

espiritual. És una taula abundant la de la litúrgia, que presenta àmpliament els tresors de la Bíblia (cf. SC, 51), ja sigui de l'Antic o del Nou Testament, perquè en ells es presenta en l'Església l'únic i idèntic misteri de Crist (cf Leccionari, Introd., 5). Pensem en la riquesa de les lectures bíbliques ofertes pels tres cicles dominicals que, a la llum dels Evangelis Sinòptics, ens acompanyen durant l'any litúrgic: una gran riquesa. Aquí vull recordar també la importància del Salm responsorial, que té per funció afavorir la meditació del que s'ha escoltat en la lectura que el precedeix. És bo que el Salm es valoritzi amb el cant, com a mínim en l'antífona (cfr. OGMR, 61; Leccionari, Introd., 19-22). La proclamació litúrgica de les mateixes lectures, amb els cants presos de la Sagrada Escripura, expressa i fomenta la comunió eclesial, acompanyant el dia a dia de tots i de cadascú. Per això es comprèn que algunes opcions subjectives, com l'omissió de lectures o la seva substitució amb textos no bíblics, estiguin prohibides. He sentit que algú, si hi ha una notícia, llegeix el diari, perquè és la notícia del dia. No! La Paraula de Déu és la Paraula de Déu! El diari el podem llegir després. Però aquí llegim la Paraula de Déu. És el Senyor qui ens parla. Substituir aquesta Paraula amb altres coses empobreix i compromet el diàleg entre Déu i el seu poble en la pregària. Al contrari, [es demana] la dignitat de l'ambó i l'ús del Leccionari, la disponibilitat de bons lectors i salmistes. Però

hem de buscar bons lectors!, aquells que sàpiguen llegir, no els que llegeixen [fent malbé les paraules] i no s'entén res. És així. Bons lectors. S'han de preparar i assajar abans de la Missa per llegir bé. I això crea un clima de silenci receptiu[1].

Com podríem enfrontar-nos amb el nostre pelegrinatge terrenal, amb els seus treballs i els seus problemes, sense ser regularment nodrits i il·luminats per la Paraula de Déu que ressona en la nostra litúrgia?

Certament no n'hi ha prou d'escoltar amb les orelles, sense acollir en el cor la llavor de la divina Paraula, que li permeti donar fruits. Recordem la paràbola del sembrador i dels diversos resultats segons els diferents tipus de terreny (cfr. Mc 4,14-20). L'acció de l'Esperit, que fa que la resposta sigui efectiva, necessita cors que permetin treballar i conrear, de manera que tot el que s'ha escoltat en la Missa passi a la vida quotidiana, tal com adverteix l'apòstol Jaume: «Sigueu d'aquells que posen en pràctica la Paraula i que no es limiten a escoltar-la, enganyant-vos vosaltres mateixos» (Jm 1,22). La Paraula de Déu fa un camí dintre de nosaltres. L'escoltem amb les orelles i passa al cor; no es queda a les orelles, ha d'arribar al cor; i del cor passa a les mans, a les bones obres. Aquest és el recorregut que fa la Paraula de Déu: de les orelles al cor i a les mans. Aprenguem aquestes coses. Gràcies!
Traducció per Josep M. Torrents Sauvage

Candelera 2018

Candelera 2018

Presentació Candelera 2018

Donem gràcies a Déu per trobar-nos i compartir la festa dels nostres patrons. Aquest any tenim la joia de celebrar la 30a diada de la gent gran. Cada any volem donar gràcies per la presència del nostre moviment a Catalunya, Les Illes i Andorra, i ho fem amb goig, alegria i una gran esperança en el futur del nostre estimat moviment.

Vida Creixent és un moviment cristià de gent gran, obert a tothom, internacional i a la vegada diocesà formant part de l'apostolat seglar. Va néixer a França i s'ha expandit per tots els continents. Va néixer per omplir un buit en el si de l'Església, pensant en i per a la gent gran, en la seva situació dins l'església i que es podia fer per donar presència i contingut a aquest col·lectiu. Un col·lectiu cada vegada més nombrós i amb més activitats dins la societat i l'església. Un col·lectiu que necessita suport i ajuda per estar en una etapa de la vida, on davallen les forces, es perden familiars i amics i és imprescindible donar-li contingut i sentit per ser una mica millors.

Tenim una espiritualitat definida, uns objectius i una metodologia pròpia per portar-los a terme, adaptades a la gent gran que està interessada amb Jesús i la seva manera de ser i d'actuar, amb les seves motivacions i inquietuds. Que vol aprofundir en el coneixement de Jesús i de la Bona Nova de l'Evangeli, actuant com a cristians al servei de Déu i dels germans. Vida Creixent està formada per petits grups, que són petites comunitats on es viuen els ensenyaments de l'Evangeli. Són comunitats per acollir, escoltar, dialogar, compartir, acompanyar, ajudar les persones grans que tenen necessitat de viure amb estimació una mateixa fe i esperança, aprofundint en l'amistat, l'espiritualitat i l'apostolat.

És un moviment senzill on tothom és benvingut i on pot col·laborar segons les seves possibilitats. Un moviment humil, alegre, generós, esperançat. On tots som necessaris per agrair al Senyor els dons que hem rebut i posar-los al servei de l'Església i la societat. Ser agraïts i esperançats per poder continuar treballant per al Regne de Déu. Veure el que encara podem fer i no el que ja no podem. Vida Creixent vol ser present i útil a l'Església i a la societat. A l'Església volem ser-n'hi més presents. Demanem una pastoral específica per a la gent gran on hi estem representats amb els nostres deures i responsabilitats. Volem ser agents i destinataris. Volem ser actius a les diòcesis, les parròquies i en el voluntariat. Som part necessària en la transmissió de la fe i dels valors familiars i col·laborem econòmicament en tota la problemàtica actual.

Candelera 2018

Vida Creixent també vol ser útil a la societat on està establerta, i ens fem ressò de les seves preocupacions i inquietuds. És necessari que les persones grans col·laborin aportant un projecte d'organització, funcionament i estructura de valors que ens converteixin en un país d'excel·lència, just i equitatiu per a tots. El manteniment d'un Estat del Benestar suficient, sostenible, igual per a tothom, que promogui i permeti viure amb dignitat. Un país obert i acollidor, on la vida social sigui àmbit de fraternitat, de justícia, de pau, de llibertat.

L'activitat econòmica sostinguda per un esperit de lucre sense control, acaba oblidant els seus fins, que són el dret de tota persona al treball i a una vida digna, la transparència i honestedat en la funció pública, la veritat en la informació, elevar el nivell educatiu i cultural de les persones. Necessitem persones honestes i generoses, homes i dones que no es deixin corrompre ni per l'ambició dels diners ni per l'atractiu de l'èxit fàcil.

A Vida Creixent aquest curs estem reflexionant el temari de Mn. Joan Bajo, PRIMAVERA EN LA TARDOR DE LA VIDA. La situació dels que formem part de la gent gran, no és la mateixa en tots els qui hi pertanyen. Poden ser, i són certament, molt diverses. Però en tots ells no els pot fallar la consciència que són membres vius, vàlids, importants. Que tenen diverses tasques a fer. Que són ciutadans i, si són creients, membres de la comunitat i deixebles de Jesús. Si ens creiem que un món millor és possible, posem-hi tot el nostre interès per fer-ho, des de la quotidianitat, en el dia a dia, en l'entorn en què ens movem.

Com a membres del Moviment de Vida Creixent ara pot ser un bon moment de reflexionar sobre els nostres lligams. La necessitat que tots tenim de sentir-nos vinculats per aprendre a ser lliures i per aprendre a saber assumir les pròpies responsabilitats i valors.

Perquè encara avui, siguem on siguem, ens trobem com ens trobem, i encara que ens sentim sols, és important viure els lligams de relació. Tothom s'hauria de poder sentir vinculat a una comunitat, és a dir, un lloc on saps que parles i ets escoltat, un lloc en què estàs disposat a acollir l'experiència de vida dels altres. T'has de sentir respectat, més encara, estimat, i alhora saps que tu pots estimar. Però això el que podem dir des d'una perspectiva humana, també ho hem de poder dir des de la fe. Tota comunitat creient és com una família. Els grups de Vida Creixent són petites comunitats fraternals d'amistat, d'espiritualitat i d'apostolat. El lloc on s'aprèn. El lloc on descobreixes els qui veritablement t'ensenyen amb el seu exemple i amb les seves actituds. El lloc on els teus

Candelera 2018

referents es van aprofundir i pots arribar a admirar el seu coratge i la seva coherència; i també a conèixer el dolor i la incertesa, la por i la ràbia. I on millor pots posar en pràctica el consol i la misericòrdia. Tot això forma part de la família humana, i tot això també forma part de la comunitat a on amb Jesús, seguint l'evangeli, creixem, ens fem forts, augmentem la fe i sabem que Déu ens estima.

En la processó de les candeles, tots en portem una d'encesa, que representa a Jesucrist que és la llum del món. Llum veritable que ha vingut a il·luminar el seu poble i a tota la humanitat. Que aquesta llum ens faci veure i viure l'amor de Jesús, de la seva mare Maria i el seu espòs Josep. Gràcies.

Sergi Òliba i Bernadó

Aturar-se. Cicle B. Les xurriaques

Per poc que observem els gestos de Jesús, veurem que la personalitat amb la qual ell actua, és molt rica. Els seus actes sempre van vers la justícia i el perdó.

Tenim el Jesús de la compassió, de l'amistat, mansoi i senzill. Tenim el Jesús irònic, dels silencis, dolorit i triomfant en el dia de la resurrecció.

Però el veurem també amb unes xurriaques a la mà. Un fet excepcional que ens crida l'atenció. Fora! Traieu això d'aquí; no convertiu en mercat la casa del meu Pare. *(Vull advertir que el fet no fou tan extravagant com les pel·lícules ens mostren; la policia romana de la torre Antònia ni se'n va assabentar. La cosa anava per una altre cantó).*

Amb el Pare no s'hi pot traficari. No n'hi ha prou de sentir-se salvats, de donar gràcies perquè no som dolents com els de fora, de fer almoines sense contribuir solidàriament a la societat, de recitar salms i pregàries... Els torts de la nostra conducta sols s'adrecen millorant-la.

La religió no és cap coartada ni cap excusa. Cal purificar i desemascarar tota la hipocresia d'aquelles persones religioses, que volen fer a Déu el còmplice de les seves accions poc netes.

L'única alternativa a "la cova de bandits" és el compliment de la voluntat del Pare:

- L'estimaràs sobre totes les coses. Respectaràs el seu nom. Santificaràs les festes. Honoraràs pare i mare. Respectaràs las teves coses i les dels altres.

Diràs sempre la veritat. Respectaràs les coses dels altres de pensament i desig.

Déu ens estima i ens ha dit què vol que fem!

Mn. Pere- diaca

El “bon costum” de les Visites Culturals

Estava buscant una Exposició interessant per a aquest mes i he tingut l'oportunitat de participar en una Visita Cultural ciutadana molt interessant. M'ha fet recordar que des de fa uns anys, a Barcelona, moltes entitats culturals estan programant visites d'aquest estil, centrades en la ciutat i que la recorren buscant història, art, ambients literaris ...

Recordo amb afecte els recorreguts ciutadans de la mà de les novel·les de Ruiz Zafón, o la immersió històrica, artística, vivencial i literària seguint la novel·la de *L'església del mar* i tantes altres ... I amb especial gust les xerrades passejades d'un bon amic, Albert, incansable passejador i gran fotògraf que quan assenyalava detalls urbans, de vegades insòlits, sempre hi havia gent que deia: “Però si pas per aquí cada dia i mai l'havia vist ...” Il·lustrava i alhora ensenyava a mirar. Tot això em fa preguntar-me si no estarem desaprofitant una oportunitat cultural a l'aire lliure i en companyia i barata, per no esforçar-nos en buscar-la.

Com a mostra us explico l'última que he viscut: **La Ciutadella**. No em refereixo al Parc, en el qual hi ha moltes èpoques de contemplar, sinó el moment en què es va crear el recinte militar, com i per què. La vida dels militars, les estructures, les principals edificacions, les institucions i les transformacions del territori en

el qual va ser enclavada. La visita va ser conduïda per un historiador i un geòleg. Genial.

Entre els segles XVII i XVIII sorgeix aquest recinte emmurallat, fortificat que ocuparien diversos grups armats, entre ells, els francesos. Amb tres edificacions que romanen molt ben conservades, algunes amb diferents ocupacions de l'original. La casa del governador avui està convertida en un centre escolar. L'armeria és avui la seu del Parlament. La capella castrense roman com a tal, encara que s'obre només per a la celebració de diumenge, a les 12 hores. I és l'únic edifici que, en aquest moment, es pot veure per dins.

La visita es va efectuar en diumenge i començava a l'Arc de Triomf, per baixar pel passeig central fins arribar al final d'aquest, on roman el gran plànol de part de la ciutat que envolta el lloc i que va ser pintat el 2014. Coneixeu aquest mural sobre el paviment? Val la pena veure-ho, aturar-se, trepitjar els recorreguts, reconèixer els carrers marcats, localitzar les vies de la xarxa d'aigües. Veure els terrenys, que es van expropiar, des del convent de Santa Clara al barri desaparegut que s'assentava en el que avui és part del Parc i el passeig Picasso.

Valdria la pena, ni que fos cadascú pel seu compte, anar a veure aquest pla, gaudir-lo i recrear la memòria històrica ...

Ànims, que aviat vindrà el bon temps.

Agenda 2018

Març

Dijous 1: Reunió

d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.
Tema VII – SER LLUM PER ALS ALTRES (GENEROSITAT)

TEMARI DEL CURS 2017-2018, "PRIMAVERA EN LA TARDOR DE LA VIDA", DE MN. JUAN MANUEL BAJO LLAURADÓ

partir de 9 d'abril podran fer-se reserves per a la trobada, a secretaria de 5 a 7 de la tarda, de dilluns a dijous.

Abril

Dijous 5: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.
Tema VIII – INSTRUMENTS EN MANS DE DÉU (SERVEI)

Dimecres i dijous 16 i 17: Curset Vida Creixent
Matins de 9:30 a 13:30, per ampliar i aprofundir el coneixement del Moviment. Al carrer Valencia 244, planta 4a, sala d'actes. Cal inscripció a la secretaria de 5 a 7 de la tarda.

Maig

Dijous 3: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.
Tema IX – EN LA NUEVA DEL COR TROBAR DÉU (CREURE)

Dijous 31: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.
Tema X – DEIXAR EL MÓN MILLOR QUE L'HEM TROBAT (SERENOR)

Dimarts 8 i dimecres 9, XXXII
Trobada interdiocesana de Vida Creixent a Montserrat. Dia 8 les diòcesis de Barcelona, Sant Feliu, Terrassa i Tortosa.
Dia 9, la resta de diòcesis de Catalunya i Les Illes.
A l'arquebisbat de Barcelona a

"Què em diu l'Evangelí?" de Mn. Pere Arribas
Mn. Pere Arribas i Bartolomé ens presenta el seu nou llibre, unes meditacions a partir de la suggerent pregunta: *Què em diu l'Evangelí?*

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta de dilluns a dijous en horari de 5 a 7 de la tarda, al carrer Valencia 218, 1er, 2a, esq.- Barcelona - 08011

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN